

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Mănăstirea Snagov	***	6. Cronica Internă	***
2. Puterea preotului creștin	***	7. Mișcarea în cler	***
3. Însemnări dintr'o călătorie	Pr. An. Paraschivescu	8. Daruri și mulțumiri	***
4. Catehism ortodox	Traduc. de Pr. St. Iliescu	9. Parohii vacante	***
5. O însemnare istorică	Pr. Ioan C. Popescu		

MÂNĂSTIREA ZNAGOV

Se știe, că I. P. Sf. Patriarh Miron a recâștigat pentru Arhiepiscopie vechea mănăstire a lui Matei Basarab, Plătărești, secularizată și prefăcută în închisoare de femei. A cumpărat acolo cu prețul de dinaintea războiului și casa direcțiunii. Grădina mare și casa sunt date în arendă; iar mănăstirea își așteaptă repararea, trebuind să se adune suma de $\frac{1}{2}$ milion, ca să poată fi folosită ca fabrică de lumânări pentru biserici. A semenea a recâștigat mănăstirea Comana, dată în chirie pentru o școală de menaj. S'au făcut în scopul acesta reparări. Dar pentru restaurarea generală se aștepta vremuri mai bune și mijloace mai mari.

Iară anul acesta s'a reînviat vechea mănăstire „Negru Vodă“ dela Câmpulung, unde este adăpostit „Seminarul orfanilor de preoți“, azi complet.

În cursul acestei veri I. P. Sf. Sa n'a uitat nici de vestita mănăstire Znagov, azi părăsită și rămasă fără nici un mijloc de

traie. Ministerul de Domenii a dăruit prin o lege specială, votată în ultima sesiune parlamentară (Iulie 1929) orașului București locul și pădurea Znagov cu condiția de a le preface în loc climateric și de distracții sanitare. I. P. Sf. Sa s'a îngrijit să se introducă în lege și următoarea dispoziție:

§ 3. »Primăria Municipiului București este obligată a forma din prețul parcelor vândute un fond special, care nu se va întrebuința decât pentru:

a) Restaurarea completă a localului bisericeii din insula lacului Znagov, întreținerea lui și a personalului bisericesc necesar, cari rămân în sarcina municipiului pentru viitor“. Celelalte nu ne interesează aci. Astfel credem, că într'un viitor nu prea îndepărlat și această mănăstire, în care a trăit și muncit Mitropolitul Antim, va fi restaurată și înzestrată cu personalul necesar vieții, ce va reîncepe acolo.

PUTEREA PREOTULUI CREȘTIN

„Inchipuiți-vă un ticălos fecior — zice Petru Maior, în Propoved. 31 — pe care într'un câmp, pe la miezul nopții l'au rănit protivnicii lui cu rană de moarte. Cade ticălosul la pământ și întorcând ochii și într'o parte și într'alta, nu vede pe nimeni; strigă și nimeni nu'l aude; umblă să se ridice și iară cade. I se scurge sângele, și aducându-și aminte ticălosul de păcatele, întru care a petrecut până acum, se uită în sus cătră cer, vede dreptatea lui Dumnezeu, ridicată asupra lui; în lăuntrul lui, conștiința nedumerită, care îl muștră; dedesuptul lui vede iadul deschis, care îl așteaptă: de unde spaimântat, nădușit și tremurând nu știe ce să facă, să se mântue de osândă. Să zicem că trec pe acolo toți împărații pământului: toți aceștia nu au atâta putere, cât să-i rupă lanțurile, cu care este legat sufletul lui. Ba să treacă toți sfinții, ori câți sunt astăzi în cer: nici unul nu-l poate deslega. Vie acolo, toți îngerii, arhangeli, scaunele, domniile, începătoriile, puterile, stăpâniile, cheruvimii și serafimii, pot drept să se roage pentru dânsul, ca să se deslege, iară ei a-l deslega nu pot. Intoarcă-se către patriarhi, către proci, către pustnici, către mucenici, către cei

întru feciorie; patriarhii cu credința lor, proci cu știința lor, pustnicii cu canonirea lor, mucenicii cu sângele lor, cei întru feciorie cu curăția lor, pot ei drept să se roage, ca să se deslege, iară a-l deslega nu pot. Ce e mai mult?

De va năzui însăși la maica lui Dumnezeu, măcar că ea este foarte puternică stăpână, poate drept să se roage pentru dânsul, ca să fie deslegat, iară a-l deslega nici ea nu poate. Intru această mare strămtoare, necaz și nădușală fiind ticălosul acela tânăr, se întâmplă de trece pe acolo un preot, aude vaete, aleargă acolo, vede pe fecior în stare de moarte, și aproape să-i iese sufletul; îl îmbărbătează spre căință, îi dă nădejde bună, se ispoveduește tânărul cu inimă înfrântă, îl desleagă preotul. Și iată îndată căzute lanțurile păcatelor cele mai tari decât diamantul, de pe ticălosul acela. Dreptatea lui Dumnezeu bagă sabia în teacă și se dumerește; fug diavoli batjocoriți, se stinge văpaia cea nesățioasă și vecinică a iadului, și iadul este silit a-și închide gura, cerul tot dănțuește de bucurie. „Aceasta este, fraților, puterea preotului celui creștinesc“.

Insemnări dintr'o călătorie în țările apusene

În prima etapă a călătoriei mele: Viena, am aflat cea mai interesantă organizație din câte am văzut în restul Austriei, în Franța și în Italia, și de aceia voi începe cu ea, celelalte fiind slabe copii ale acesteia.

La 21 km. de Viena, se află mănăstirea misionară: «Cuvântul Dumnezeesc» Missionshaus St. Gabriel bei Mödling-Wien).

Istoricul Societății Cuvântului Dumnezeiesc (Societas Verbi Divine).

Părintele Arnold Janssen, fiu de căruțaș din Hoch-Germania, absolvent al convictului Teologic «Collegium Borromaeum» licențiat în matematici și Științe Naturale dela Universitatea din Bonn și în Teologie, la Universitatea din Münster, captivat de două idealuri: reunirea creștinilor dezbinați (Catolici și Protestanți din Germania) și misionarismul printre păgâni, fiind nevoit să plece din Patria sa din cauza Kultur Kamp-

fului, veni în Țările de jos în satul Steyl unde cumpără cu banii colectați de el prin darul public și vânzarea diferitelor broșuri personale, o casuță care la 8 Septembrie 1875, fu sfințită ca sediu al «Casei Misionarilor Sf. Mihail». Scopul acestei Societăți era de a împrăstia «Cuvântul Domnului» peste tot pământul și nu avea a da socoteală nimănui de actele sale. Părintele Arnold n'a supus această Societate nici unei jurisdicțiuni, ceia ce înseamnă că n'are grad erarhic și nu se conduce după legile papale. Un început așa de umil a dat bogatele roade văzute la St. Gabriel, pentru că pornind în lume înzestrați cu bogata cultură spirituală căpătată la Sf. Mihail, misionarii au întins ramurile activității lor spirituale peste tot, atât în Europa cât mai cu seamă dincolo de granițele lumii civilizate.

În 1889, Părintele Arnold simțind nevoia

extinderei operei sale creștinești, înființează la Mödling, lângă Viena, Casa misionară «St. Gabriel» care va fi de acum înainte centrul de activitate al Societății «Cuvântul Dumnezeesc».

Organizarea Soc. «Cuvântul Dumnezeesc» la St. Gabriel din Mödling Viena.

S'au împlinit în August 40 de ani de când a luat ființă casa misionară St. Gabriel cu hramul Sf. Duh.

Pe un teren de 40 ha., Părintele Arnold face să se construească treptat, începând dela 1889 Biserica monumentală Sf. Gabriel cu hramul Sf. Duh, și pornind dela Altar spre stânga și spre dreapta formează aci un mic oraș, un soi de republică condusă cu un tact și cu o siguranță rară, după planurile făcute de unul dintre misionari în formă de dreptunghi despărțit în două, construcție cu cinci etaje perfect încăpătoare pentru cei 400 misionari pe care îi adăpostește acum.

Mai departe, despărțite de clădirea școlii printr'o largă aleie de platantații sunt atelierile, grajdurile, motoarele electrice, câmpul de cultură cu hambarele, cimitirul în a cărui capelă se odihnește fondatorul mort la 1909, în dreapta heleșteul, câmpul de exerciții fizice și teatrul de vară. Aceasta în exterior.

Interiorul conține, spațioase și perfect întreținute: sălile de clasă, de mâncare, de rugăciune, de meditație spiritală, bibliotecă, dormitoare pentru elevii misionari, săli de muzică, de conferințe, camerile profesorilor, și în sfârșit un muzeu etnografic de o mare importanță.

Ori ce cameră este înzestrată cu lumină electrică, apă și calorifer. Dacă n'ar fi la fiecare ușe câte un mic aghiasmatar în care fiecare misionar care intră în cameră își înmoaie degetul făcând apoi semnul crucii, te-ai crede într'unul din marele hoteluri din Apus.

Educația. Aici se primesc din toate unghiurile pământului toți cei cari vor să-și închine viața lor Cuvântului Dumnezeiesc.

Odată intrați aici abdică dela personalitatea lor, și se înrolează armatei lui Iisus Hristos, iar cei care o conduc dispun de persoana lor cu timp și fără timp.

Studiile țin 15 ani, adică: cele liceale conform programei statului, noviciatul, 2 ani de filosofie și 4 ani studii Teologice. La sfârșitul acestui timp elevii sunt confirmați în ordinul «Cuvântului Dumnezeiesc» și trimiși în toate unghiurile pământului, Apostoli,

purtători ai «Cuvântului», să propoveduiască învățăturile lui Iisus Hristos și să creștineze pe închinătorii de idoli făcând din ei buni creștini dar mai ales buni catolici.

Aici se țin cursuri liturgice, etnologice, lingvistice, și pentru științele misionare. Deasemenea s'a întemeiat aici de către Preotul Wilhelm Schmidt «Institutul Anthropos Sf. Gabriel», cu bibliotecă și publicația periodică internațională cu acelaș nume, pentru cercetări etnologice și lingvistice în special cu privire la misiunile printre păgâni, care a dat naștere «Săptămânei de Etnologie Religioasă» (Semaine D'Ethonologie Religieuse).

Noviciatul este piatra de încercare a caracterelor celor care vor deveni misionari. Odată sfârșite cursurile liceale, elevul trece într'o clădire separată (cealaltă jumătate a dreptunghiului clădirei) unde este supus la un regim de ascultare foarte aspru timp de 3 ani. Dintre novici se recrutează lucrătorii diferitelor ateliere de aci. Fiecare trebuie să-și facă stagiul la: Atelierele de tipografie, legătorie, tâmplărie, fierărie, croitorie, cismărie, brutărie, electricitate, la bucătărie, la grajduri și la munca câmpului. Am văzut acolo chiar absolvenți dela alte facultăți care vin să-și petreacă vacanțele la Sf. Gabriel, mulgând vacile și curățind grajdurile.

Personal plătit nu există decât pentru serviciul exterior.

Intre noviciatul lor și ascultarea din mănăstirile noastre nu există decât singura deosebire, că pe când ai noștri lucrează dintr'o supunere firească și fără să cunoască motivele ascultării ce o fac, novicele, fiind neapărat măcar cu liceul terminat, e perfect conștient de rolul și îndatoririle sale.

Printre orele de muncă brută, au locuri de recreație pentru suflet. Așa în afară de biserica mare deschisă la orice oră din zi și noapte, au mici capele împrăștiate pe tot cuprinsul domeniului și într'un colț retras, o grotă mistică în care lumina de zi filtrată prin geamuri colorate cade discret pe figuri de ceară cari reproduc scene biblice și din viața lui Iisus Hristos.

După noviciat sunt primiți printre elevii misionari, adică de aci în colo începe adevărată învățătură pentru misionarism.

În rezumat, vom observa că deși încercuți în legi atât de aspre, elevii misionari au aici tot ceiașe știința a inventat în latura confortului.

Locuință confortabilă, mâncare excelentă preparată în bucătărie moderne în cazane

sistematice cu aburi, biblioteci cu cărți foarte interesante și vechi manuscrise, muzeul despre care am vorbit mai sus în care găsești așezate pe țări și regiuni, viața fiecărui trib cu portul și obiceiurile lor și gradul de civilizație precum și progresele făcute dela introducerea creștinismului.

Aici materia lucrează mână în mână cu spiritul la dezvoltarea sentimentelor religioase din individ.

Profesorii misionari ne-au condus și ne-au pus totul la dispoziție cu o amabilitate demnă de toată lauda.

* * *

Trecând în Franța, am vizitat la Lyon sediul «Seminarului pentru misiunile africane» —slabă reproducere a celei dintâi—și «Școala Superioară de Meserii» tot din Lyon, înființată în 1914 de către Em. S. Cardinalul Maurin Arhiepiscop de Lyon.

Scopul acestei școli este de a forma pe lucrătorul de mâine, de a-i înălța caracterul și a-i cultiva spiritul, a-i sădi în suflet principii sănătoase de morală civică și socială, a-i deștepta sentimentul religios, într'un cuvânt de a face din el elementul capabil de o ascendență morală, sănătoasă în masa lucrătorilor din fabrici și uzine, înclinați mai ales acum spre principiile bolșeviste așa de dăunătoare societății de azi.

Scopul școlii nu este de a face din ei ingineri ci doar cum am spus lucrători șefi în toate ramurile industriei.

În această școală nu sunt permise decât elementele bune din școala primară și aici dacă în răstimp de 2-3 luni nu întrunesc media 10/20 atât la atelier cât și la studii și conduită, sunt eliminați din școală.

Timpul lor este împărțit în două: După ce asistă dimineață la slujba religioasă din capelă, petrec 6 ore în atelier de la ora 8 $\frac{1}{2}$ la 11 $\frac{1}{2}$ și de la 13 $\frac{1}{2}$ la 16 $\frac{1}{2}$ și 3 ore în clasa de studii de la 7 $\frac{1}{2}$ -8 $\frac{1}{2}$ și de la 16 $\frac{3}{4}$ la 18 $\frac{3}{4}$ după care au meditație până la ora mesii.

După cum se vede, orele de atelier sunt duble ca cele de studii, aceasta pentru a nu le da decât cunoștințele strict necesare rolului de lucrător, iar nu a-i prepara pentru posturi de funcționari sau altceva. Rolul lor în societate este astfel bine limitat și ei sunt educați strict pentru aceasta.

Programa studiilor comportă: Tehnologia (mecanicii sau tâmplăriei) Matematicile (cu

aplicări practice), Desemnul industrial și elemente de desen ornamentar pentru tâmplărie și mobilier, Fizica, Chimia, și curs de cultură generală: Franceza, economia politică, istoria și geografia și chiar câteva noțiuni elementare de filosofie. Religia are partea cea mai importantă din educație.

Cursul complet fiind de cinci ani, elevii vor trece prin toată filiera specialității lor fără a se mărgini la o singură cunoștință din ramura în care vor să se specializeze. Pentru a-și completa cunoștințele ei vor face în ultimii ani un stagiu în serviciile administrative ale școlii: cancelarie, comptabilitate, corespondență, magazinaj.

Lucrările executate în atelierul acestei școli sunt comandate de diferite instituții din Franța întregă și chiar de particulari. Bisericele dau un procent mare de clientelă la secția tâmplăriei (s'atui, mobilier etc).

După cum la școala de meserii de la Lyon, mijloacele de existență constau în produsul mâinilor elevilor, tot astfel la casa misionară de la Sf. Gabriel, mijloace de existență sunt: tipărirea și răspândirea prin bazarul lor și co'portaj al revistelor periodice, calendarelor și al literaturii religioase care luptă pentru a adânci în popor ideea misionară fie internă fie externă — printre păgâni — și pentru a pune stavilă publicațiilor dăunătoare și imorale, precum și vânzarea diferitelor obiecte religioase, dela candelabrul mare de argint până la micile iconițe de hârtie, toate producția mâinilor misionarilor.

Privite în general acestea par greu de realizat, dar cu muncă și dragoste între noi și în Domnul, ele sunt aplicabile și în mănăstirile noastre cu foarte mulți sorți de izbândă.

Vizitarea mănăstirilor din străinătate și în special cea de la Sf. Gabriel de lângă Viena, de către conducătorii mănăstirilor noastre, fie stareți, fie de călugări mai tineri sau chiar de preoții de mir ar fi un mare câștig pentru biserica noastră în genere. Cu puține sacrificii materiale câștigul moral ar fi incalculabil. Stareții care s'au distins în conducerea mănăstirilor să fie trimiși câte o lună în străinătate pentru ca să observe și să și îmulțescă cunoștințele.

Prof. AN. PARASCHIVESCU
Paroliul bisericii Popa Soare
Profesor la Seminarul Nifon.

CATEHISM, ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD BULGAR.

de Bogoliubov-Kalnev.

Cap. IX (urmare).

Intrebare. Au existat oare, în V. Testament, prooroții privitoare la noua zi de odihnă, la Duminecă, la ziua izbăvirii oamenilor din păcat?

Răspuns. Da, au existat. Proorocul Zaharia prezice depre această zi: „Și voi șterge toată strămbătatea pământului aceluia (întreaga omenire) într'o zi“. (3: 8—10). „In ziua aceea va fi tot locul ca un izvor deschis în casa lui David, și acelor ce locuiesc Ierusalimul, spre schimbare și spre curățire (13: 1; vezi 1 Petr. 3: 21).

Și cum „Hristos a înviat pentru îndreptarea noastră“ (Rom. 4: 25), proorocul David ne invită să ne bucurăm și să ne veselim în ziua învierii: „Piatra pe care n'au luat-o în seamă ziditorii, acesta a ajuns să fie vârful unghiului (adecă Hristos: Luc. 20: 17-19 și 1 Petr. 2: 7). Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa (Ps. 117: 21—24).

Despre bucuria ucenicilor în ziua învierii Sale a prezis și Mântuitorul Hristos: „Voi veți fi în întristare, dar întristarea voastră se va prefăce în bucurie... și voi acum triști sunteți, dar iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră și bucuria voastră nimeni nu va lua-o de la voi. Și în ziua aceea pe mine nu mă veți mai ruga de nimic“ (Ioan 16: 18—23). Și când în ziua învierii Sale se arată femeilor mironosițe, ce „cu bucurie mergeau“ să vestească apostolilor despre învierea lui Hristos, le-a zis Iisus: „Bucurați-vă!“ (Mat. 28: 9). Și Sf. Apostoli „s'au bucurat“ (Luca 24: 41) în cea zi „văzând pre Domnul“ (Ioan 20: 20). O atare zi de bucurie trebuie să fie ziua învierii, Dumineca—pentru toți cei ce cred în învierea lui Hristos.

Intrebare. Există oare mărturii de ale părinților și dascălilor bisericii din primele veacuri creștine—privitoare la prăznuirea învierii, a Duminicii?

Răspuns. Sunt și încă foarte multe.

1. Sf. Barnaba, unul din cei 70 de apostoli, tovarășul de călătorie al Sf. Ap. Pavel (Fapt. 13: 1—6 etc.), în epistola sa, scrisă pe la începutul sec. II, spune: „Iată de ce

sărbătorim ziua a opta cu bucurie, ziua în care Iisus a înviat din morți“ (Epist. lui Barnaba cap. 15).

2. Sf. Ignațiu Purtătorul-de-Dumnezeu, ucenicul sf. Ap. Ioan Teologul, martirizat pentru Hristos în anul 107, scrie: „In chipul acesta, cei ce trăiau după vechea rânduială a lucrurilor, s'au apropiat de nădejdea cea nouă și nu mai țin cele ale Sâmbetei ci trăiesc cu viața învierii. Nu este frumos să fie chemat Iisus Hristos iar pe de altă parte să se trăiască după chipul iudaic (Epist. către Magnezieni, cap. 9 și 10).

3. In „*Invățătura celor 12 Apostoli*“ scrisă la începutul sec. II, citim: „în ziua Domnului, adunați la un loc, frângeți pâinea și mulțumiți“ (cap. 15).

4. *Iustin Filosoful*, martirizat pentru Hristos la anul 165, în deosebi, a scris destul de mult privitor la înlocuirea vechii legi, a Sâmbetei și despre cinstirea zilei învierii. In prima apologie scrie: „Dumineca este ziua în care noi toți facem adunarea noastră obștească deoarece ea este prima zi în care Dumnezeu făcând schimbare în întunec și materie a creiat lumea, iar Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, în aceiași zi a înviat din morți“ (1 Apologie cap. 67).

5. *Dionisie din Corint* spune: „Astăzi am petrecut sf. zi a Domnului în care am cetit scrisoarea voastră“ etc. (Eusebiu Ist. Bis. cartea IV, cap. 23).

6. *Sf. Clement Alexandrinul* în cartea sa „*Stromata*“. scrisă în anul 149, vorbește: „Acela, spre a plini cele prescise, păzea ziua Domnului, când a părăsit gândul necurat și a primit aceea ce este rațional, preamărind învierea Domnului ce a avut loc în cea zi (Stromata, cartea VII, cap. 12).

7. *Origen*, celebrul ucenic al bisericii din sec. III, ce a trăit în Egipt și a călătorit mult în Răsărit, scrie: „Dacă ni se răspunde că și noi avem obiceiul să ținem anumite zile, de pildă, ziua Domnului (Contra lui Cels, cartea VII, cap. 22).

8. *Tertulian*, ucenic tot așa de însemnat al bisericii, mort la anul 202, spune: „Noi

triumfăm în ziua de după Sâmbătă“... (Apologia, cap. 16).

„Noi nu ne înțelegem cu Iudeii în deosebiri lor cu privire la hrană și nici cu privire la zilele lor sfinte“. Noi, în tot cazul, (*după cum am apucat*) suntem datori să ne ferim de orice lucrare, numai în ziua Domnului... spre a nu da niciun loc diavolului.

9. În „Pravilele Sfinților Apostoli“, document din secolul II, unde se vorbește deodată despre ziua Domnului și despre Sâmbătă, citim: „Dacă vreunul din cler este văzut, că postește în ziua Domnului sau Sâmbăta, în afară de unica Sâmbăta Cea Mare, să fie depus din treaptă. Dacă e mirean, să fie afurisit“ (Pravila 64).

10. În „Constituțiile Apostolice“, document din sec. II, se spune: „În ziua de Duminecă, adică în ziua Domnului adunați-vă întotdeauna, mulțumind lui Dumnezeu și spovedindu-vă; cu aceasta vă binecuvintează Dumnezeu prin Hristos“.

„Adunați-vă în locașurile Domnului, în ziua învierii Domnului, adică în ziua Domnului, să înălțăm mulțumirea lui Dumnezeu cel ce a făcut totul prin Iisus și L'a trimis la noi îngăduind să pătimească și înviindu-L din morți. Fiindcă cu ce se va îndreptăți înaintea lui Dumnezeu acela care nu merge să asculte cuvântul izbăvitor despre înviere—într'o atare zi când... se citesc proorocii și evanghelia și se aduc jertfe și daruri pentru hrana cea sfântă“? (Cartea VII. Partea 2, cap. 30 și port. 7 cop. 59).

11. *Anatolie*, episcop de Laodiceia (270) spune: „Praznicul solemn al învierii Domnului, care a avut loc în ziua Domnului (Dumineca) ne silește să-l prăznuim... (Pravila 16).

12). *Victorin*, episcop de Petavia (300) scrie: „În ziua Domnului (Dumineca) ne apropiem de pâinea noastră dând mulțumiri. Fie ca Vinerea să se postească riguros spre a nu se arăta că păzim vreo Sâmbăta cu Iudeii. Despre ea, Hristos însuși, Domnul Sâmbetei spune prin proorocii Săi că o urăște cu sufletul Său și că a schimbat-o în trupul Său („Facerea lumii“ art. 4).

13. *Sf. Petru*, Episcop de Alexandria, mort mucenicește în anul 311 scrie în 306: „Prăznuim ziua Domnului (Dumineca) ca pe o zi de veseie deoarece în ea a înviat“ (Pravila 15).

14. *Eusebiu*, episcop de Cezareea, tatăl Istoriei Bisericești scria în anul 324, vorbind despre patriarhi: „Ei nu erau tăiați împrejur... nici nu păzeau Sâmbăta, după cum facem și noi... fiindcă asemenea lucruri nu sunt pentru creștini“ (Ist. bis. cartea I. cap. 4).

Așa glăsuesc numeroasele și lămuritele mărturii ale părinților și dascălilor Bisericii, ce au trăit până la Sinodul I. Ecumenic,—privitoare la cinstirea zilei învierii (Dumineci) de către creștini.

Soborul din Laodiceea, ce a avut loc în anul 364, poruncește: „Nu se cuvine creștinilor să facă la fel cu Iudeii și să prăznuiască Sâmbăta, ci să lucreze în această zi și să prăznuiască în deosebi ziua Duminecii... Dacă se găsesc iudaizanți, să fie anatema dela Hristos“ (Pravila 29).

Că prăznuirea zilei de Duminecă este obligatorie pentru creștini, vedem aceasta din pravilele Primului (pravila 20) și celui de al șaselea (90) sinod ecumenic. Glasul sinodului ecumenic este glasul întregii biserici a lui Hristos despre care însuși Mântuitorul a spus: cel care „nu ascultă de Biserică, să-ți fie ca păgân și vameș“ (Mat. 18: 17).

Intrebare. Nu există oare mărturii din partea păgânilor—privitoare la prăznuirea Dumineci de către creștini?

Răspuns. O atare mărturie este scrisoarea procuratorului roman al Bitiniei—în Asia Mică—(106—108)—a lui Pliniu către împăratul Traian. Raportându-i despre creștini, Pliniu scrie: „Ei aveau obiceiul să se adune laolaltă într'o zi anumită, disdedimineață, și cântau pe rând cântare lui Hristos ca lui Dumnezeu“. Care să fi fost această zi „anumită“? Este clar, că nu poate fi Sâmbăta, cea bine cunoscută Romanilor fiindcă atunci Pliniu ar fi zis: „se adună Sâmbăta“. Observația lui Pliniu „disdedimineață“ arată lămurit că această „zi anumită“ a fost prima zi a Săptămânei. Atunci se adunau creștinii „în zorii zilei“ fiindcă tocmai în acel timp—„foarte de dimineață, în prima zi a săptămânei“ Marc. 16: 2 și 9)—„când încă era întunec“ (Ioan 20: 1), „când se lumina de ziua întâia a săptămânei“ (Mat. 28: 1)—Hristos, Dumnezeuul nostru a înviat din morți.

Istoricul Eusebiu ne spune în ce zi creștinii săvârșeau slujba lor divină de dimineață: „Prin aceasta se simbolizează în chip

profetic slujba ce se săvârșea foarte de dimineață în ziua învierii în întreaga lume“.

Intrebare. Nu au luat oare creștinii — după cum afirmă sectanții — prăznuirea zilei de Duminecă, numită și „ziua Soarelui“ — dela păgâni — dela Romani cari aveau deasemenea o atare numire pentru o zi din săptămână?

Răspuns. Asemănarea aceasta la creștini și păgâni nu vorbește despre triumful sentimentului lor religios și nici despre obiectul cinstirii. Este curată lipsă de judecată a fi acuzați creștinii, că prăznesc ziua păgână. Dacă creștinii cinstesc o zi păgână atunci și adventiștii fac la fel fiindcă, la Romani — fiecare zi era închinată unui zeu. Sâmbăta, de pildă — era închinată lui Saturn. Această afirmație este lipsită de temei deoarece Romanii nu prăznuiau, nici-o zi din săptămână — cu odihnă — ci lucrau la fel în toate zilele. Se știe că scriitorii romani, de pildă Seneca și Tacit, chiar își băteau joc de Evrei că prăznuiau ziua șaptea spunând că el pierd a șaptea parte din viața lor. Ziua învierii (Dumineca) se numește de creștini „ziua Soarelui“ în amintirea luminei aduse de Hristos — „Soarele adevărului“.

Intrebare. Cum trebuie să privim la afirmația adventiștilor și a celorlalți sabatiști, cum că ziua Duminecei a fost introdusă în biserică, pentru prima dată, de către Constantin cel Mare, când a dat poruncă pentru prăznuirea ei în anul 321?

Răspuns. Trebuie să privim la această afirmație ca la o minciună protivnică numeroaselor fapte istorice cum și mărturiilor de mai sus privitoare la ziua Sâmbetei — minciună pe socoteala neștiinței oamenilor ce n'au habar de istoria bisericească.

Constantin cel Mare a dat un edict, în 315, pentru libertatea mărturisirei de credință creștină. Edictul acesta nu vorbește că înainte de darea lui nu a existat acest praznic obștesc creștin — Dumineca. Constantin cel Mare a dat edict privitor la Duminecă pentru ca pe cale de legiuire civilă să păzească sfințenia acestei zile; să nu fie călcată și necinstită de către păgâni. Minciuna adventistă este dovedită deja de către textele biblice amintite și de numeroasele mărturii privitoare la cinstirea Duminecei de către părinții și dascălii Bisericii, ce au trăit înainte de Constantin și de edictul dat de ei, cum au fost: ap. Barnaba, ucenicul Ap. Petru,—

Ignațiu Purtătorul-de-Dumnezeu, ucenicul lui Ioan Teologul, — Iustin Martirul cum și alți martori ai zilei învierii. Dacă trebuie să credem — ucenicilor și urmașilor direcți ai sfinților apostoli sau — sectanților adventiști, socotim că această chestiune e pe deplin lămurită, oricărui creștin.

Intrebare. Este oare adevărată a doua afirmație a adventiștilor, că papii romani, la sinodul din Laodiceea, au înlocuit Sâmbăta cu Dumineca?

Răspuns. Și această afirmație e tot atât de mincinoasă ca și prima. Sinodul din Laodiceea, ce a avut loc în anul 364, compus din 32 episcopi ai diferitelor ținuturi din Asia Mică, a fost un sobor local neînsemnat. Hotărârile luate aci nu au putut fi obligatorii pentru toate bisericile creștine. O atare autoritate și putere obligatorie au numai rânduețile soboarelor ecumenice. Micul sobor local nu putea răsturna rândueala prăznuirii celei de a șaptea zi în întreaga lume creștină distrugând Sâmbăta.

La sinodul din Laodiceea nu a fost de față nici papa dela Roma nici delegații lui. Acolo au fost numai episcopi din Răsărit, din Asia Mică. În timpul soborului din Laodiceea, papa roman Liberiu a fost depus din scaun și se găsea la o distanță de 1000 de mile departe de Laodiceea.

Biserica din Laodiceea, întemeiată de către Sf. Ap. Pavel, de bună seamă își amintea și păzea învățătura înaintașului său, anume că Sâmbăta este „umbră“, bună de nimic și nimănui trebuincioasă (Col. 2: 16—17) așa că fiecare creștin prăznuia ziua de Dumineca și nu Sâmbăta evreiască. Despre aceasta, după cum se știe deja, mărturisește Anatolie, episcop de Laodiceea, ce a trăit cu o sută de ani înainte de soborul din Laodiceea. El spune: „cinstirea învierii lui Hristos, ce a avut loc Dumineca, ne îndatorează să o prăznuim“... (Pravila 16). Iată ce scrie istoricul Eusebiu, ce a trăit 50 de ani înainte de soborul din Laodiceea, vorbind despre patriarhi: ei nu au avut nici tăere împrejur, nici păzirea Sâmbetei după cum nu avem nici noi... „fiindcă asemenea lucruri nu au fost pentru creștini“ (Ist. Bis. cart. I, cap. 4).

După toate cele spuse doar oamenii fără cuget mai pot să înșele și să mintă pe cei simpli, necunoscători ai istoriei bisericești cum că Dumineca ar fi introdusă în bisericile creștine de către împăratul Constantin:

drept praznic obștească, creștin, ziua de Duminecă a apărut deodată cu creștinismul.

Intrebare. Cum trebuie să privim la afirmația adventistă cum că cinstitorii Duminecei vor primi, la sfârșitul lumii, pecetea fiarei și vor fi aruncați în chinurile vecinice în lacul cel de foc?

Răspuns. La această zicere trebuie să privim ca la o amenințare neputincioasă din partea adventiștilor, pentru cei neștiutori. Amenințarea lor copilărească, deopotrivă de tare amenințării cu o sabie de pae, cade în întregime, dintr'o dată, dacă îi întrebați „unde se spune așa ceva în Sf. Scriptură?” *Nicăieri.* O atare afirmațiune mincinoasă a adventiștilor nu este nimic altceva decât basme jidovești și rândueli omenești „ce-și întorc fața dela adevăr”, basme pentru cari Ap. Pavel a prevenit pe creștini (Tit. 1: 13--14).

Intrebare. Ce concluzie trebuie să tragem din chestiunea pe care am desbătut-o, anume

despre înlocuirea Sâmbetei și cinstirea Duminecei de către creștini?

Răspuns. Concluzia este următoare:

Nici lui Adam, nici strămoșilor, nici întregii omeniri nu a dat Dumnezeu poruncă pentru cinstirea Sâmbetei. Dumnezeu a rânduit această sărbătoare națională evreiască dimpreună cu celelalte ceremonii și legi religioase ebrești, numai pentru evrei, la 2500 de ani după Adam, în timpul lui Moisi, în amintirea izbăvirii lor din robia Egiptului.

Mântuitorul venind pe lume a nimicit legea veche cu Sâmbăta ei și a înlocuit-o cu noua Sa lege, cu o nouă zi de odihnă—ziua slăvitei Sale învieri cu care a pus început mântuirii pentru întregul neam omenească.

Cât despre cei ce și acum prăznuiesc vechea Sâmbăta evreiască, aceștia aleargă după „umbră”, de dragul căreia se despart de biserica lui Hristos pierzându-și sufletele lor în zadar.

Traducere Pr. ST. ILIESCU
Misionar Eparhial

O INSEMNARE ISTORICA

Au trecut anii... și tăcutele cuiburi de amintiri istorice, stau ascunse în crestele munților. Când depe ele, trebuie să-ți pleci urechia la murmurul cel din veacuri al poporului nostru, găsești în munți și văi, cântecetele neamului—acele răsunete ale puținelor bucurii și nesfârșitelor dureri ale trecutului.

Când însă, te întorci la tristul glas al trecutului și-i asculți versul, înțelegi ceace cuvintele nu pot exprima decât foarte palid. Toate semințiile sălbatice din răsărit, râvnind la bogățiile noastre, s'au lovit întâiu de Carpați și de Dunăre.

Toate hoardele cu nume urâte au prădat acest pământ și au ars așezările necăjiților noștri strămoși. Vorba Sf. Apostol Pavel: „*greă luptă de suferință au răbdat*” (Evrei X 32).

În acele vremuri de restriște, singurul chiag, care ținea pe bătrâni, era *limba și credința*. Limba închegă în versuri și cântări suferințele. Doina era cântecul favorit. Era plânsul dragostei neîndeplinite, al dorului istovitor de casă și pământ. Când își luau toiagul de pribegie către ascunzișurile munților, tovarășul lor nedespărțit, era fluerul.

Ziceau și cântau codrilor și munților în isonul cântăreților de prin ramuri.

Credința îi îndemna să zidească pe pământul stropit de sânge și presărat de morminte, biserici lui Dumnezeu. Credința lor, era după cum spune Sf. Apostol Petru: „*cu mult mai scumpă decât anul cel picurilor și lămurit prin foc* (I Petru 1. 7).

Atâta se încumetau bătrânii să zidească pentru veșnica credință. Incolo, așezările oamenilor, țineau între două spulberări de furtuni. Iar omul după cuvântul biblic, „*era ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului. Uscatu s'a iarba și floarea a căzut*” (I Petru 1. 24).

O mărturie a acestor vremuri, este și mânăstirea Predeal. Scurtul timp, cât l'am petrecut aci, pentru recreiere, am căutat să o studiez cu mult interes. Predealul este unul din cele mai triste și necăjite sate ale țării. Pe aici s'a picurat mult sânge și fețe multe au fost scăldate în lacrimi. Acum o sută și mai bine de ani, prin minunatele locuri, unde astăzi e ridicat satul, afară de așezările vremelnice, cari erau stăniile de ciobani din timpul verii, se mai găsea și o așezare statornică: *era schitul Predeal*.

Dacă prima așezare statornică a fost schitul, apoi primii locuitori de pe aici, au fost în afară de păstori, schimnicii. Schimnicii se retrăgeau din lume și se adăposteau în prăpăstiile munților și deșimea codrilor. Schimnic a fost și Ieromonahul Ioanichie, care a făcut schitul la 20 Iunie 1774. La început l'a făcut din lemn; iar la 1788, a fost ars de Turci, cu ocazia războiului Ruso-Turco-Austriac.

Austriacii, bătuți la Sinaia sau Podul Neagului, cum se numia mai înainte, fug spre trecătoarea Predeal. Cu această ocazie s'a distrus și schitul Molomoș. Despre acest schit amintește și poetul Al. Vlahuță: „*Unde-i schimnicul dela Molomoș*“¹⁾...

O nouă biserică tot din lemn se ridică, care durează 30 de ani și putrezind se ridică la 1819 alta din piatră de Caraiman, care se vede și astăzi.

„In biserici de acestea de lemn, s'a făcut toată slujba dumnezeiască în satele și târgurile noastre până în veacul XIV, cum constată și marele nostru istoric N. Iorga. La Șcheia, în ținutul Vasluiului se vede și astăzi, pe o înălțime, o bisericuță de lemn, în care se slujește încă.

O biserică de lemn, destul de veche este și aceia, care poartă numele „Mănăstirea dintr'un lemn“ jud. Vâlcea“).

În parcul dela Florica-Mușcel, se păstrează o bisericuță de lemn, adusă din Albac-Ardeal.

Mănăstirea Predeal, e zidită în formă de cruce. În tindă cum intri, te isbesc în față trei zugrăveli evidente: Sf. Ierarh Nicolaie, Sf. Dumitru și marele mucenic Gheorghe. În partea stângă se vede icoana Sf. Ion Scărarul, iar în partea dreaptă e zugrăvită icoana Schimniciei.

Pătrunderea în pronaos se face printr'o ușă mare, lucrată numai în plăci de stejar. Despre o pictură, care să poată fi cercetată și să formeze un obiect de studiu, nu poate fi vorba, pentru că mai toată este alterată din cauza umezelii. Singura zugrăveală de pe boltă, cu chipul Domnului Iisus Hristos este mai sănătoasă.

Sf. Altar, privit cu multă atenție, are ceva unic: o singură ușă de intrare în partea stângă. În dreptul ușilor împărătești, stă rezemată o icoană mare, cu pictura Sf. Arhanghel Gavriil, purtând data 1804.

Ceva strălucitor, își atrage atențiunea pe partea dreaptă a Catapeteasmei. Este icoana Sf. Ierarh Nicolaie, împodobită numai în argint. Lucrată la Brașov, de un meșter grec Nic. Zugravu, are următoarea inscripție cu litere chirilice, arătând de cine a fost dăruită: „*Căminariul Dumitru Belu logofăt, fiul marelui logofăt Ștefan și al Elenei Bellu*“. Mult a fost ciuruită — biserica monastirei — de gloanțe și lovită de obuze. Un singur călugăr, care mai rămăsese este omorât de niște schije iar un rând de chilli sunt distruse până la pământ. Stăruința păr. Ieromonah Nicanohu, singurul care a venit aci după război, a făcut să se astupe toate gaurile mai vizibile ale bisericei. În ea astăzi nu se mai slujește — ci a rămas numai ca un monument istoric și mărturie de credință. Slujba de către cei câțiva călugări cari se mai găsesc în jurul ei, se face în biserica cea mare — așezată în partea de M. N. și zidită pe la 1833—36 — unde și scriitorul acestor rânduri, a slujit de câteva ori. Hramul acestei monastiri, este Sf. Ierarh Nicolaie. Numai la hram se putea face mai mare înfrățirea, când și cei de peste munți și cei din rēgat se rugau la un loc lui Dumnezeu.

Hramurile pe la monastiri, sunt cele mai nimerite prilejuri de menținerea naționalității — conservarea ei.

Tradiția povestește, că pe la 1823, luna Martie ziua 7, fiind o iarnă grea și neputând ieși afară din schit, din cauza imensității de zăpadă, s'a isprăvit untdelemnul din vasul ce se păstra în Sf. Altar. Intr'o noapte, când călugării făceau utrenia, s'au pomenit cu vasul ca și cu candela Sf. Nicolae pline de untdelemn. Atunci ei au făcut rugăciuni de mulțumire Sf. Nicolaie; iar din acest untdelemn s'a păstrat până la 1853.

Biblioteca monastirei, deși cam stearpă, totuși are unele cărți însemnate. Dar, pe lângă cărți, scăpat de prăpădul războiului mondial, este pomelnicul monastirei. Acest pomelnic e legat în piele și are data 1821 începând întâiu cu pisania monastirei: „Intru acest pomelnic statornic ca o condică mai întâiu se arată și se încredințează cu frica lui Dumnezeu, ca să se știe începerea acestui sf. schit, ce se numește Predeal din plaiul Prahova, că la anul 1774, în luna Iunie 20, a'a dus cuviosul Ioanichie Ieromonahul și Duhovnicul la d-lui prea

1. România pitorească Al. Vlahuță, pag. 147.

2. Istoria Bisericei Române, vol. I, pag. 23 - 24, Nic. Iorga.

cinstitul boer vel paharnic Grigore Hrisocolen Buzoianu și l'au rugat să se milostivească să dăruiască din moșia d-lui la poalele muntelui ce se numește Clăbucetul Taurului, ca să facă un schit. Deci i-au dăruit precum se vede locul curățit acuma „fiind copaci mari și pustietate“ atunci adică din vâlceaua ce se numește Olăneasa și până la Puriștioaca și cu vrerea lui Dumnezeu, prin rugăciunile sf. Ierarh Nicolaie și cu ajutorul creștinilor, am ridicat un schit de lemn și trei chilii, puind hramul Sf. Nicolaie în zilele prea luminatului domn Alexandru Ipsilante cel bătrân, fiind Mitropolit țării Românești prea sfinția sa Chir Grigorie.

Dintre cărți, majoritatea au proveniența din tigografia Neamțului. Restul dela București, R.-Vâlcea și Buzău. Cele mai vechi dintre ele, par a fi următoarele:

a) O psaltire slavonă, căreia lipsindu-i începutul, nu se știe când s'a tipărit.

b) O biblie tipărită în zilele lui Francisc al doilea, împăratul Ardealului, ia tipografia din Blaj.

c) O Evanghelie în limba greacă 1811.

d) O Evanghelie tipărită la Budapesta 1812 cu binecuvântarea Mitropolitului dela Carlovitz. Este îmbrăcată în argint și tipărită cu litere vechi.

Din relatările părinților călugări, cărți au fost mult mai multe. O parte din ele le-a ridicat un trimis al Academiei Române; restul au fost distruse în timpul războiului 1916.

Privind această monastire în aspectul ei, ea nu ne prezintă o bogăție de arhitectură și pictură, ci numai o probă eloquentă de credința ce stăpânea pe acei, cari pe la 1774, așezându-se aci, au întemeiat acest sfânt locaș.

Ēa a servit, ceva mai mult, drept exemplu străinilor, arătând puterea de viață a neamului nostru, care nu cunoștea hotare, pentru că mai toți călugării au fost din Ardeal.

„Călugării ca și păstorii nu cunoșteau granițe. Treceau din principate în Ardeal și înapoi, răspândind slova bisericească și românească căci modești — cum se înjățișau — nu prea erau băgați în seamă“.¹⁾

Cu o pozițiune pitorească, în creerul munților, cu un aer curat de brad și dătător de viață, sau cum spune D-l Octavian Goga:

1) Adevăruri istorice. - I. P. S. Patriarh-Regent Miron. Pag. 13.

„In mijlocul codrilor verzi de brad“, într'un cadru de reculegere, spiritul se odihnește, viața capătă altă înfățișare, arătându-și o latură nouă și nici chiar bănuită în mijlocul traiului de toate zilele.

Acı albastrul cerului îți răpește gândurile, te ridică la cele divine, te mișcă, te cutremură, te face mai bun, mai curat la suflet și te îndeamnă să-ți cauți mântuirea, așa cum și cântarea bisericească sună: „La munți suflete să ne ridicăm, mergi acolo de unde vine ajutorul“. Robit de aceste frumuseți la 1846, Dr. Ernst Quihtzmann după ce este găzduit noaptea în monastire, în drumul său spre Sinaia, compară aceste frumuseți cu cele de prin Elveția și munții Tirolului. Dar pe una din mucigăitele foi, ale unei cărți învechite se găsește însemnarea că pe aici a trecut la 1866 Domnitorul Alex. Ion Cuza. Mulți de tot au trecut pe la acest dumnezeiesc locaș, începând cu sluga și terminând cu Domnul.

Cine trece prin monastirile noastre azi nu poate să nu vadă că, pentru fapăturile ce și-au închinat viața rugăciunii, traiul de acum e plin de multe greutateți. N'au nici forța materială, care să-i oprească dela multe abateri, nici țaria sufletului de a pluti peste toate deșertăciunile vieții.

Mănăstirile sunt nucleul vieții religioase, tezaurul păcii, al dragostei, al mângâierii și al fericirii sufletești.

Ele sunt instituțiile cari ne-au fredonat poezia populară, pentruca apoi poeții să o transpună în versuri.

Prof. IOAN C. POPESCU
Biserica Sf. Treime-Giurgiu

AU APĂRUT :

- Vol. I — 69 „CUVĂNTĂRI ȘI PREDICI ale unui teolog, mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină“. Pag. 382. — 1888-1902. Lei 120. —
Vol. II — 55 „PASTORALE ȘI CUVĂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină“. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —
Vol. III. — 95. „CUVĂNTĂRI. Trei ani de propoveduire pastorală“. Pagini 356 — 1919-1922. Lei 60. —

toate de

DR. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preșimii noastre spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL“

C R O N I C A I N T E R N Ă

Primum din partea Direcțiunii Școlii de Cântăreți bisericești de pe lângă Sfânta Patriarhie, următoarele :

Domnule Director,

Avem onoare a vă ruga să dați publicității următoarele: Școala de Cântăreți bisericești din București, așa cum este reorganizată, conferă absolvenților săi două titluri:

Diplomă de cântăreț bisericesc și de contabil cooperatist. Diplomații au dreptul să se înscrie la Academia de Muzică Bisericească, pentru a deveni dirijor de cor, cântăreț la Episcopii și Mitropolii, sau profesor secundar de muzică.

Diplomații școlii fac armata cu termen redus, în genere la Serviciul Sanitar, obținând la eliberare titlul de agenți sanitari în comună.

Intrarea în școală se face printr'un examen de admitere, care se ține la 1 Octombrie a. c. la obiectele ce urmează:

Limba Română (Cetire și Gramatică) Aritmetică, Religie, Geografie, Muzică și Istorie. În clasa I-a sunt 30 locuri.

Inscrierile la acest examen se fac dela 1 Septembrie a. c., până la 1 Octombrie a. c., în baza actelor de mai jos:

Extract de naștere, act de bună purtare, certificat de absolvire, act de botez, act de naționalitate, Buletin de revaccinare (la 1 an) și contra sumei de 250 de lei.

Candidatul trebuie să aibă vârsta de 14—25 ani, constituție robustă, voce și auz muzical.

Elevii reușiți vor fi declarați în ordinea clasificării: Bursieri și Solvenți.

Bursierii plătesc la intrare în școală suma de lei 1300 anual (o singură rată) iar solvenți lei 8300 anual (3 rate).

Durata cursurilor la această școală este de 4 ani.

Toți elevii sunt interni și primesc: învățătură, hrană, locuință, căldură și spălat.

Director, Protos. TEOFIL IONESCU

Dela Conferințele Cântăreților Bisericești

În ziua de 27 Iunie a. c., cântăreții bisericești din protopopia II Peret-Teleorman, s'au întrunit în conferință generală anuală, conform Statutului, sub președenția P. C. Protopop Floru Ionescu.

La ora 9 a. m., s'a oficiat un Te-Deum de către C. Preoți: N. Marinescu, Roșiorii-de-Vede, M. Marinescu, Ciolăneștii din deal și Emil Teodorescu, Cucuțeți, în asistența P. C. Protopop și C. Preoți din Roșiorii-de-Vede și cântăreților din protopopiatul II.

După terminarea slujbei, Păr. Protopop, anunță ținerea ședinței în sala „Giuvelca” și roagă pe toți cei prezenți să meargă acolo.

Ședința a fost deschisă prin cântarea: „Imnul cântăreților”, executat de cântăreții: M. Băltoiu, D. V. Mincă, Ștef. Marinescu și ceilalți, după care Păr. Protopop, în cuvinte pline de însuflețire, arată scopul pentru care au fost chemați, toți cântăreții astăzi.

P. C. Sa a arătat, că derința autorităților superioare este, ca după cum C. Preoți se adună odată pe an în conferință generală, tot astfel să se adune și cântăreții, unde să se discute chestiuni privitoare la bunul mers al Sf. noastre Biserici.

Mai departe P. C. Sa arată rolul pe care l'a avut, și-l are cântărețul în Biserică, și anume: de a ajuta pe Preot în Biserică la săvârșirea sf. slujbe și în afară de Biserică, la răspândirea învățăturii creștine și întărirea Bisericii lui Christos.

Mai departe P. C. Sa afirmă că un cântăreț, spre a fi într'adevăr de folos Bisericii, trebuie în primul rând să fie un bun cântăreț, adică să-și însușească cele trei mari condițiuni ce i se cer: Să cunoască bine tipicul, să citească bine, corect și să cânte bine, deosebind perfect cântările. Numai întrunind aceste trei condițiuni poate într'adevăr fi de folos Bisericii. P. C. Sa face un istoric al muzicii și arată prin exemple influența cea mare pe care o are asupra credincioșilor. Face apel la cântăreții cari încă nu posedă cele trei condițiuni ce se cer, să caute a și le însuși, asociindu-se celui cu o experiență și capacitate mai mare. P. C. Sa își manifestă dorința și roagă pe cântăreți, absolvenții de școli și care din fericire sunt mulți și fac cinste corpului cântăreților să caută a forma centre, unde să se poată aduna mai mulți la un loc împărțându-și cunoștințele.

P. C. Sa trece mai departe, arătând că un bun cântăreț ca să poată într'adevăr fi de folos Bisericii, nu e de ajuns să întrunească numai cele trei condițiuni de mai sus și se mai cere

ca să mai aibă în timpul Sf. Slujbe, o atitudine cât se poate de demnă, către el fiind ațintiți ochii tuturor creștinilor. P. C. Sa arată câteva cazuri de felul cum mulți se fac vinovați prin atitudinea lor în Biserică și roagă pe cântăreți a căuta să se desobișnuiască de multele slăbiciuni în legătură cu ținuta în Biserică.

În societate, deasemenea, cântărețul trebuie să ajute pe Preot, și de aceea trebuie iarăși să aibă o purtare cât se poate de demnă. P. C. Sa îi sfătuește, ca în interesul Bisericii și pentru demnitatea lor și a bisericii să fugă de patimi, (beție, etc.), și mai ales să caute a fugi de politica de partid, care aduce vrajbă între credincioși și de multe ori și între cântăreț și preot. Cântărețul trebuie să aibă o purtare demnă în societate. Face apel la toți cântăreții ca să lucreze mână în mână cu preotul pentru propășirea sf. noastre Biserici.

Se dă apoi cuvântul d-lui Ștefan Marinescu, cântăreț, Siliștea-Gumești, care în scurte cuvinte, recunoaște că într'adevăr sunt mulți dintre cântăreți cari nu sunt la înălțimea misiunii lor și aceasta pentru motivul că până aci mulți s'au strecurat foarte ușor în capul cântăreților, fără pregătire. Mulțumește P. C. Protopop, pentru sfaturile frumoase ce li s'a dat și promite în numele cântăreților că-și vor depune toată silința spre a corespunde dorinții autorităților lor superioare și misiunii lor.

P. C. Protopop, ia act cu mulțumire de declarația pe care o face d-l Ștefan Marinescu, în numele cântăreților și promite că întotdeauna va ști să răsplătească pe cei ce vor munci, după care declară ședința închisă.

În atențiunea P. P. C. C. Protopopi și Preoți din Eparhie

Pentru călugării și călugărițele excluse din monahism, cari umblă prin țară fie îmbrăcați în haina monahală după ce au fost excluși din monahism, fie desbrăcați în scopuri de propagandă subversivă împotriva rândueleur bisericești spre a-i urmări și da pe mâna autorităților,

Copie după adresa Ministerului de Interne Nr. 7311/929.

Domnule Prefect,

Art. 208 din codul penal prevede că: „oricine va purta în public vreun costum uniformă, un semn distinctiv de autoritate, sau o decorațiune care nu-i se cuvine și pentru care nu are auto-

rizare, se va pedepsi cu închisoare dela o lună până la 6 luni“.

Acest text, fiind de o aplicațiune și, ca atare, neprecizând destul de clar,—dupa declarațiunile făcute chiar de către unele Parchete,—măsurile ce trebuiesc luate contra preoților și călugărilor excluși din rândul clerului, dar cari continuă totuși a purta haina preoțească, dedându-se la agitații contra ordinii de stat și liniștii populațiunii, astfel cum s'a întâmplat în multe comune, pe chestia îndreptării calendarului și a pascaliei, Sf. Sinod al bisericii ortodoxe române a hotărât ca interpretarea articolului respectiv din codul penal să se facă după formula adoptată de codul penal francez la art. 259, a cărui redactare este identică.

Jurisprudența franceză aplică și preoților excluși din cler rigoarea textului sus-citat.

Cu modul acesta, se va putea pune capăt agitațiilor de tot felul, provocate de cei excluși din tagma preoțească, sau monahală.

Pe de altă parte, art. 61 din regulamentul disciplinei monahicești prescrie formal ca: „La caz de excludere, cel condamnat se oprește de a mai purta costumul monahicesc“.

Față cu cele ce preced și în vederea intervenirii făcută de Președintele Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin adresa Nr. 559/929, vă rugăm, Domnule Prefect să luați cuvenitele măsuri în această privință dispunând ca infractorilor să li se dreseze actele de darea în judecată, pentru delictul portului ilegal de uniformă prevăzut de art. 208 din codul penal, în cazul excluderii lor din rândul preoților, sau monahilor, în afară, bine-înțeles de sancțiunile de cari s'ar face pasibili, atunci când turbură ordinea publică.

P. Ministru (ss) indescifrabil,

Director (ss) indescifrabil.

p. conf. M. VELCIU

Copie după adresa Ministerului de Interne Nr. 7961/929.

Domnule,

În urma unei noui interveniri făcută de Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei, prin adresa Nr. 10,764/929, vă reamintim dispozițiile date de acest Minister cu ordinele circulare Nr. 1239 și Nr. 1782 A din 12 și 28 Februarie și Nr. 7311 A din 22 August a. c., rugându-vă să luați severe măsuri, pentru strângerea de pe străzi și calugărilor vagabonzi cari umblă fără învoirea mănăstirii respective, precum și pentru trimiterea lor cu un agent de poliție la Mănăstire, iar, pe

de altă parte, să interziceți întrunirile în case particulare a poporului, fără autorizațiune, ca și pentru oprirea prozelitismului, care nu-i permis de lege.

P. Ministru (ss) indescifrabil,

Dir. G-ral (ss) indescifrabil

p. conf. M. VELCIU

**Copie după adresa Ministerului de Interne
Nr. 1782/92.**

Domnule Prefect,

Sfânta Mitropolie a Ungro-Vlahiei ne face cunoscut, prin adresa Nr. 1239/929, că unli monahi și frații pleacă de prin mănăstiri, fără nici

o învoire și umblă vagabondând pe străzile Capitalei și prin țară, spre a face propagandă neîngăduită și dăunătoare.

Pentru preîntâmpinarea acestui rău vă rugăm, Domnule Prefect, să luați măsuri ca toți cei ce s'ar găsi în asemenea categorii să fie adunați după drumuri cerându-li-se ca să prezinte învoirea Chirlarhiei sau a starețului respectiv de a umbla în oraș și cei găsiți în neregulă, să fie trimiși imediat la mănăstirea căreia aparțin.

P. Ministru, (ss) indescifrabil

Dir. G-ral, (ss) N. T. IONESCU

p. conf. MARIA VELCIU

MIȘCAREA ÎN CLER

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE. CÂNTĂREȚI-PARACLISERI.
1—15 Iulie 1929.

1. Gh. Oncioiu paracliser la parohia Sf. Haralambie din Ploești se îndepărtează pe data de 15 Iunie cor. pentru fapte incorecte.

2. Mihai Tache se numește pe data de 1 Iulie a. c., cântăreț la parohia Drăgăneasca Ilfov I., în locul lui Const. Zamfir îndepărtat pe aceeași dată.

3. Lazăr Mucenic se numește pe data de 1 Iulie a. c., paracliser la biserica Sf. Ioan-Nou Piață în locul titularului Gh. Tănăsescu demisionat pe aceeași dată.

4. Nicolae St. Marica se numește pe data de 1 Mai a. c., cântăreț la parohia Drăgoești Pământeni jud. Dâmbovița circ. I., în locul lui Nicolae I. Chirulescu, transferat pe data de 1 Mai a. c.

5. Gh. Dumitrescu se numește pe data de 1 Iulie cor., paracliser la parohia Mănăstirea Cotroceni din circ. III, a Capitalei în locul lui Gh. A. Gheorghe demisionat pe aceeași dată.

6. Cântărețul I. P. Gheorghe dela parohia Ciolănești din Vale Teleorman II., se îndepărtează pe data de 1 Iulie a. c.

7. Vasile Apostol se numește pe data de 1 Iulie a. c., cântăreț la biserica Sf. Gheorghe Francmazonă din circ. III, a Capitalei în locul lui G. Marinescu demisionat pe aceeași dată.

8. Const. I. A. Zidaru se numește pe 1 Ianuarie 1929, cântăreț la parohia Matiaș

jud. Prahova circ. IV., în locul lui Alex. B. Căpraru, demisionat la 15 August 1928.

9. Ioan N. Gheorghe se numește pe data de 15 Iunie a. c., paracliser la parohia Sf. Haralambie din Ploești Prahova, în locul lui Gh. Oncioiu, titular destituit.

10. I. Ghioculescu cântăreț la parohia Manu-Cavafu diu Capitală, demisionând la 1 Iulie a. c., se șterge din state.

11. Spirea Pătrașcu cântăreț la parohia Românești jud. Prahova circ. I., decedat la 24 Martie cor. se șterge din state.

12. St. Constantin se numește cântăreț la biserica Sf. Atanasie-Ploești pe data de 1 Iunie a. c., în locul lui Dumitru David demisionat la 1 Martie a. c.

13. Ioan G. Cristescu se numește cântăreț la parohia Beuca jud. Teleorman pe data de 1 Mai a. c., în locul lui Ilie Colțeanu îndepărtat pe data de 1 Ianuarie a. c.

14. Balica V. Const. se numește pe data de 1 Iulie cor. paracliser la biserica Brezoianu circ. I., a Capitalei, în locul lui Mihail Tăpârdea demisionat la 1 Iulie cor.

15. Ioan T. Roșca se numește pe data de 1 Iulie a. c., paracliser la biserica Sf. Ștefan din Capitală în locul lui Lazăr Mucenic, demisionat pe aceeași dată.

Constiter referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU

NUMIRI, DEMISII, TRANSFERARI, DECESE, PREOȚI. — 1-15 Iulie 1929.

1. Pr. Mihail Stănescu nou hirotonit pe seama parohiei Purcăreni jud. Teleorman

circ. III., se recunoaște în state, pe data de 15 Mai a. c.

2. Pr. Ioan T. Popescu nou hirotonit se recunoaște în statele parohiei Pârlita II., Vasilași jud. Ilfov circ. III pe data de 1 Aprilie a. c.

3. Pr. Vasile Ouatu, nou hironit se recunoaște pe data de 15 Iunie a. c., la parohia Sf. Treime-Ghencea din Capitală circ. III.

4. C. Preot Eustațiu Popescu, parohia Zămbreasca jud. Teleorman circ. II., decedat la 23 Iunie a. c. se șterge din state.

Consilier referent, Pr. EUGEN BARBULESCU

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Sfânta Mănăstire Țigănești-Ilfov a primit între 1925-1929 următoarele daruri dela binecredincioșii creștini, cărora le aduce vii mulțumiri și dela Domnul — binecuvântare:

1) Una Sfântă Cruce mare, Sfânta Golgota, dăruită de D-na și D-l Mitică Dumitrescu din București str. Maica Domnului și cu o candelă mare de argint lei 15 000.

2) Una Sfântă cruce de lemn p. Sf. masă pictată, donată de D-na Olimpia Heruvim din Sfânta Mănăstire Țigănești în valoare de lei 8.000.

3) 6 Iconițe mici pictate, atașate la Icoanele mari date de D-na O. Heruvim lei 5,400.

4) Una înbrăcămintă p. Iconostas brodată de mătase de D-na O. Heruvim lei 2.000.

5) 3 Fanuri de alamă pentru străni donate de D-na și D-l Dimitrie Iosifescu, Bulevardul Pache 156 București, în valoare de lei 3.000.

6) 6 Iconițe mici îmbrăcate în argint donate de E-nul D. Iosifescu lei. 8 000.

7) 2 Perdele de marchizet alb cu dantele și panglică p. Icoane de D-nul Iosifescu lei 4.000.

8) 2 Ingeri de tablă pictați pentru Sf. Inviere donați de D-l D. Iosifescu lei 2.000.

9) Una pereche cercei de aur p. Maica Domnului donați de D-șoara Florica Ghenovici, Știrbei Vodă 84, București lei 1.000.

10) Un medalion de aur cu 16 pietre de diamant dat de D-na Colonel Butescu din București în valoare lei 20.000.

11) 2 sangulii brodate cu fir și mătase dăruite de maica Stariță Emilia Lazărescu în valoare de lei 2.000.

12) Un candelabru de argint cu una candelă mare în mijloc și 6 mici donate de D-na și D-nul Iorgu Saidac, Directoarea Institutului Negoescu

din strada Bertelot, București în valoare de lei 12.000.

13) Una cruce mică de argint înbrăcată, de chiparos, pentru Sf. Masă donată de Părintele Arhimandrit Iustin Șerbănescu, Mănăstirea Cernica lei 1.000.

Reparația interiorului și exteriorului Sfântului locaș

1) S'a reparat turla Bisericii în interior și s'a făcut pictura din nou în toată Biserica și mici modificări în amvon de D-na Olimpia Heruvim din Mănăstirea Țigănești pe prețul de lei 270 000.

2) S'a reparat zidăria Bisericii la exterior s'a spoit și s'a făcut din nou pictura împreună cu fațada de D-na Vasilichia Ciuceanu, Calea Moșilor București lei 75.000.

Donație făcută noului Atelier de Covoare

1) 26 de ferestre mari de fier duble donația D-nei și Domnului Ioan Georgescu mare fabricant de țesături de sârmă, Strada Doctor Felix din București în va'oare de lei 200.000.

C. Preot Nicolae Sachelarie din parohia J lava-Mierlani, Județul Ilfov a dăruit bisericii parohiale din localitate una cădelniță de metal în valoare de 2000 lei, pentru care i se aduce mulțumiri.

PAROHII VACANTE

Se face cunoscut că în parohia Braniștea acest protopopiat e vacant postul de preot paroh, în locul Preotului N. Nicolaescu, transferat.

1. Parohia Braniștea are biserica parohială de zid în stare de funcționare, cu hrumul Adormirea.

2. Parohia are 210 familii cu 1250 suflete.

3. Pământul bisericii e în întindere de 7¹/₂ Ha.

4. Beneficii, în afară de salariul legal, ar fi circa 8000 lei anual.

5. Casă parohială nu este.

6. De mare nevoie este ca preotul acestei parohii să fie pregătit în lupta contra sectanților, deoarece în localitate se găsesc sectanți adventiști.

Cererile de transferare însoțite de memoriile precum și cererile de hirotonie se vor înainta Chiriarhiei.

-Protopop, Pr. GH. I. POPESCU

Se publică concurs, cu termen de o lună pentru ocuparea postului de preot paroh în parohia, Călugăru, Protoeria Videle Jud. Vlașca, devenită vacantă prin transferarea Preotului Ioan N. Popescu, la parohia Pietriceaua-Prahova.

Parohia Călugăru-Vlașca are 310 familii cu 1150 suflete.

Are Biserică parohială de zid în stare de reparație.

Are 8¹/₂ ha. teren arabil sesia parohială, nu are loc și nici casă parohială.

Venituri: Salariul plus accesoriile cuvenite gradului de studii, și venitul epitrahilului, ce se cifrează pe an de la 2-4000 lei.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele Sf. noastre Biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie, fie prin hirotonie sau transferare, sunt datori a înainta de îndată, în limita termenului de mai sus, Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor, toate actele cerute de regulament, însoțite de memoriile respective, cari acte se vor trimite apoi Protoeriei Videle-Vlașca pentru referat.

Protop. ALEX. I. BĂDĂNOIU.

Se publică concurs, cu termen de o lună pentru ocuparea postului de preot paroh în parohia Prunaru Jud. Vlașca, devenită vacantă prin transferarea Preotului Tudor N. Iancu, la parohia Merenii-de-Sus-Vlașca.

Parohia Prunaru are 253 familii cu 1108 suflete.

Are biserică parohială de zid, în stare bună de funcționare, fiind reparată și învelită de curând.

Are 8¹/₂ ha. teren arabil, sesie parohială, plus un ha, pentru cimitir și construcție de Biserică. Are loc pentru casă parohială în suprafață 0,13 ha.; nu are însă casă parohială.

Venituri: Salariul plus accesoriile, cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului, ce se cifrează pe an de la 2-4000 lei.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele Sf. noastre Biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie, fie prin hirotonie sau transferare, sunt datori a înainta Sf. Mitropolii a Un-

gro-Vlahiei Arhiepiscopia Bucureștilor, toate actele cerute de regulament, însoțite de memoriile respective, cari acte se vor trimite apoi Protoeriei Videle-Vlașca pentru referat.

Protop. ALEX. I. BĂDĂNOIU

Se publică concurs, cu termen de o lună pentru ocuparea postului de preot în parohia Băbăița jud. Vlașca devenită vacantă prin transferarea Preotului Theodor Pieleanu, la parohia Orbeasca de Jos, Jud. Teleorman.

Parohia Băbăița are și filiala Călugărița. Are 435 familii cu 2075 suflete, iar filiala Călugărița are 302 familii și 730 suflete.

Parohia Băbăița are biserică de zid în stare bună de funcționare, iar filiala are biserică în stare relativă de funcționare.

Parohia are 8¹/₂ ha. sesie parohială și 8¹/₂ ha. teren în plus al II-lea care se arendează de către Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei; iar filiala Călugărița are 12¹/₂ ha. teren de cultură, ce se arendează de către Sf. Mitropolie.

Parohia nu are loc și nici casă parohială; iară filiala are 0.16 arii loc pentru casă parohială.

Venit: Salariul plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se cifrează pe an de la 4-6000 lei.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele Sf. noastre Biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie, fie prin hirotonie sau transferare, sunt datori a înainta de îndată în limita termenului de mai sus, Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor, toate actele cerute de regulament însoțite de memoriile respective, cari acte se vor trimite apoi Protoeriei Videle-Vlașca pentru referat.

Protop. ALEX. I. BĂDĂNOIU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Valea Popii, Mușcel vacantă pe ziua de 1 Octombrie a. c. prin scoaterea la pensie a pr. Bucur Ionescu.

Parohia are sesie dar n'are casă parohială Venitul epitrahilului se cifrează la 8.000—10.000 lei anual.

Leala, conform gradului de studii, o primește dela stat.

Indatoriri cele cerute de sf. canoane și legiuirile bisericesti.

Candidații vor înainta cererile însoțite de actele toate și memorii direct Sf. Arhiepiscopii în termen de 30 zile dela publicarea acesteia în curierul Apostolul, care apoi va cere referințe protoieriei.

Protop. NIC. PROCA.

Parohia Tămădău, devenind vacantă prin scoaterea la pensie din oficiu pe ziua de 1 August a. c., a preotului Gh. Ștefănescu, se publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea ei.

Se compune din 3 sate cu biserici în fiecare din ele: Tămădău Mare, Tămădău Mic, Plumbuita și Dârvari. Are o populație de circa 450 familii. Are sesie parohială completă. Nu are casă parohială. Venitul se cifrează la 10.000 anual. Cererile cu acte se vor adresa direct Sf. Mitropolii.

Protop. Pr. TEODOR RĂDULESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei vacante Tătaru din Protopiatal circ. III jud. Prahova,

Parohia are 418 familii cu 2086 suflete. Casă parohială și teren de cultură pentru personal nu este.

Venitul epitrăhilului se cifrează la suma de lei 12.000 anual.

Cererile însoțite de acte, conform regulamentului, se vor înainta Arhiepiscopiei Bucureștilor în termen legal dela apariția acestei publicațiuni în «Apostolul».

Protopop, VICENȚIU POP

Se publică concurs în termen de 30 zile dela data publicării în «Apostolul» pentru ocuparea parohiei Vlădeni. Parohia are o populație de 390 familii cu 1687 suflete.

Este o singură biserică în bună stare. Are sesie parohială de 8 $\frac{1}{2}$ Ha. Casă parohială nu este.

În acest protopopiat mai este vacantă și parohia Piopeni.

Doritorii să-și înainteze cererile însoțite de actele și memoriile trebuitoare la Arhiepiscopie.

Protopop, CONST. M. PETRE

Se publică concurs, pentru ocuparea postului de preot paroh, dela parohia Gogoșarii-Vechi, jud. Vlașca, devenit vacant prin încetarea din viață a Pr. Vasile Popescu.

1. Parohia are biserică parohială de zid, în bună stare de funcționare.

2. Numita parohie, are ca sesie parohială de 8 $\frac{1}{2}$ Ha.

3. Casă parohială nu are.

4. Parohia Gogoșarii Vechi, are 470 familii cu 1718 locuitori.

5. Beneficii pentru un preot, în afară de salariul potrivit gradului de studii, ar fi circa 10.000 lei anual.

Cererile de transferare, însoțite de memorii, precum și cererile de hirotonie se vor adresa în termen legal Chiriarchiei.

Protopop, Pr. GH. I. POPESCU

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela această publicațiune pentru ocuparea postului vacant de preot în parohia Tăriceni, prin demisionarea Pr. Radu Dăscălescu pe ziua de 1 Octombrie 1929. Parohia se compune din două sate. Tăriceni și Luptători, cu două biserici. Are o populație de 275 familii. Are sesie parohială completă. Nu are casă parohială. Venit aproximativ 5000 lei anual.

Cererile, cu acte, se vor adresa direct Sf. Mitropolii.

Protopop, Pr. TEODOR RĂDULESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Hăbud, devenită vacantă prin plecarea Pr. V. Șova în altă eparhie.

Parohia se compune din satele Hăbud și Brătești, având fiecare sat câte o biserică în stare bună. Ambele sate au la un loc 396 familii. Fiecare biserică are teren de cultură de foarte bună calitate, în suprafață de 8 $\frac{1}{2}$ Ha.

Casă parohială există, dar are nevoie de îmbunătățiri.

Doritorii vor înainta cererile însoțite de actele și memoriile cerute de regulament sf. Mitropolii în termen de 30 zile dela apariția acestei publicații.

Protopop, CONST. M. PETRE